

Η

ΕΝΙΑΙΑ ΑΡΧΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

3ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνεδρίασε την 31-3-2022 με την εξής σύνθεση:, Μιχαήλ Διαθεσόπουλος, Πρόεδρος, Σωτηρία Σταματοπούλου και Μαρία Βύρρα, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 11-3-2022 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 395/14-3-2022 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...», νόμιμα εκπροσωπούμενου.

Κατά της αναθέτουσας αρχής «ΔΗΜΟΣ ...», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Με την ως άνω προδικαστική προσφυγή, ο προσφεύγων ζητά την ακύρωση της από 12-11-2021 υπ' αριθ. 456/2021 Απόφασης Οικονομικής Επιτροπής της αναθέτουσας, καθ' ο μέρος, στην ΟΜΑΔΑ Α, επιμέρους εκτιμώμενης άνευ ΦΠΑ αξίας 215.110,66 ευρώ, απέκλεισε αυτόν και όρισε την κατάπτωση της εγγυητικής συμμετοχής του, στο πλαίσιο της διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης για την ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΤΡΟΦΙΜΩΝ & ΠΑΡΟΧΗ ΦΡΕΣΚΟΥ ΓΑΛΑΚΤΟΣ ΣΤΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ... ΚΑΙ ΤΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΓΙΑ ΤΡΙΑ (3) ΕΤΗ, συνολικής προϋπολογισμένης δαπάνης 1.180.444,01 € συμπ/νου Φ.Π.Α., που απεστάλη για δημοσίευση στην ΕΕΕΕ την 23-11-2020 και δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ με Μοναδικό ΑΔΑΜ ... την 27-11-2020 και στο ΕΣΗΔΗΣ με συστημικό α/α ... Η αναθέτουσα υπέβαλε τις από 23-3-2021 Απόψεις της.

Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε τον Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της προσφυγής κατεβλήθη κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 και άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο με αρ. ... και ποσού 1.077 ευρώ, που τυγχάνει επιστρεπτέο κατά το εκ περισσού καταβληθέν μέρος του 1,44 ευρώ (αναλογούν παράβολο $0,5\% \times 215.110,66 = 1.075,56$ ευρώ).

2. Επειδή, στο πλαίσιο διαδικασίας εμπίπτουσας στην αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ λόγω αξίας και χρόνου αποστολής προς δημοσίευση, ασκείται προσφυγή κατά της από 12-11-2021 εκτελεστής πράξης σταδίου δικαιολογητικών κατακύρωσης, καθ' ο μέρος απερρίφθη δι' αυτής ο προσφεύγων και προσωρινός ανάδοχος κατά το στάδιο αυτό και διετάχθη η κατάπτωση της εγγυητικής συμμετοχής του. Ο προσφεύγων ήδη την 19-11-2021 άσκησε προσφυγή κατά της ίδιας ως άνω πράξης, η οποία απερρίφθη με την Απόφαση ΑΕΠΠ 50/2022, που ήδη από 14-1-2022 έχει κοινοποιηθεί σε αυτόν. Η Απόφαση αυτή ουδόλως ακυρώθηκε ή ανεστάλη και διατηρεί την ισχύ της. Απέρριψε δε την τότε από 19-11-2021 προσφυγή του ίδιου ως άνω προσφεύγοντος, λόγω μη καταβολής του παραβόλου, ήτοι διότι υπέβαλε με την τότε προσφυγή του, παράβολο μη πληρωμένο. Επανέρχεται δε δια της νυν προσφυγής του, ο προσφεύγων κατά της ίδιας πράξης, η οποία ουδόλως ενδιαμέσως τροποποιήθηκε, προβάλλοντας δικαίωμα επανάσκησης προδικαστικής προσφυγής, λόγω απόρριψης της πρώτης για τυπικούς λόγους. Όμως, ουδόλως η εξ αυτού επικαλούμενη διάταξη του άρ. 70 ΚΔΔικ, που αναφέρεται στο ένδικο βοήθημα της προσφυγής ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων, είναι εφαρμοστέα επί του διοικητικού βοηθήματος της προδικαστικής προσφυγής ενώπιον της ΑΕΠΠ, η οποία ουδόλως έχει χαρακτήρα ενδίκου βοηθήματος, ουδόλως διέπεται εκ του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας και ρυθμίζεται αποκλειστικά από το Βιβλίο IV Ν. 4412/2016 και το ΠΔ 39/2017, που ουδόλως προβλέπουν σχετικό δικαίωμα επανάσκησης προσφυγής και εν γένει δεύτερης προσφυγής κατά της ίδιας πράξης ή παράλειψης, παρά κατ' αποκλειστικό τρόπο, προβλέπουν άπαξ άσκηση αυτής σε αποκλειστική για την άσκησή της προθεσμία, η οποία άλλωστε, εν

προκειμένω έχει προ πολλού παρέλθει. Επιπλέον, ουδόλως προβλέπεται διάσωση προσφυγής απαραδέκτως ασκηθείσας είτε προ της εξέτασης της είτε πολλώ δε μάλλον, μετά την απόρριψή της ούτε προβλέπεται οιαδήποτε δυνατότητα συμπλήρωσης παραβόλου μετά την άσκηση της προσφυγής, πολλώ δε μάλλον το πρώτον καταβολής μετά την απόρριψη ή το πρώτον καταβολής στο πλαίσιο δεύτερης προσφυγής κατά της ίδιας πράξης. Εξάλλου, όπως και η προηγηθείσα επί της ίδιας υπόθεσης, Απόφαση ΑΕΠΠ έκρινε, η καταβολή του παραβόλου, άρα η πληρωμή του, συνιστά στοιχείο του παραδεκτού, που πρέπει ήδη κατά την άσκηση της προσφυγής να έχει συντελεσθεί, όπως προκύπτει κατ' άρ. 363 Ν. 4412/2016, αλλά και σαφώς και ειδικώς προβλέπει το άρ. 5 παρ. 4 ΠΔ 39/2017 («4. Το παράβολο καταβάλλεται κατά την κατάθεση της προδικαστικής προσφυγής.»), διάταξη άλλωστε, βάσει της οποίας, η ΑΕΠΠ δεν έχει ούτε ευχέρεια ούτε υποχρέωση να καλέσει τον προσφεύγοντα προς συμπλήρωση ελλιπούς παραβόλου, πολλώ δε μάλλον να επανεξετάσει προσφυγή που απέρριψε ή να εξετάσει δεύτερη προσφυγή, μετά την απόρριψη της πρώτης λόγω ελλιπούς ή μη καταβληθέντος παραβόλου και τούτο, πέραν του ότι η προηγηθείσα προσφυγή δεν απερρίφθη λόγω κάποιας τυχόν επιμέρους μικρής διαφοράς και ελλείψεως επί του καταβληθέντος ποσού του παραβόλου, αλλά λόγω ολοσχερούς μη καταβολής, ήτοι μη πληρωμής αυτού. Συνιστά δε υποχρέωση των οικονομικών φορέων και προσφεύγοντων η τήρηση των τύπων και διαδικασιών, που επιτάσσονται εκ του νόμου για την προδικαστική τους προστασία. Ουδόλως δε είναι εφαρμοστέα, ένεκα και του σαφούς χαρακτήρα των ως άνω διατάξεων, της μη υπαγωγής της προδικαστικής προσφυγής στα ένδικα βοηθήματα και στη δικαστική προστασία, ως και λόγω του ότι η προδικαστική προσφυγή διέπεται από ειδικές και αποκλειστικές περί αυτής διατάξεις, οιαδήποτε αναλογική εφαρμογή διατάξεων της διοικητικής δικονομίας και της εν γένει δικονομίας των δικαστηρίων, περί επανάσκησης απορριφθέντος ενδίκου βοηθήματος ή περί κλήσης εκ του δικαστηρίου για συμπλήρωση παραβόλου. Συνεπώς, όχι μόνο η νυν προσφυγή ασκείται πλέον εκπροθέσμως και δι' αυτής ουδόλως δύναται να θεωρηθεί ότι αναβιώνει η προηγούμενη και ήδη, απορριφθείσα, προσφυγή. Αλλά ασκείται

περαιτέρω απαραδέκτως και ως δεύτερη προδικαστική προσφυγή κατά της ίδιας εκτελεστής πράξης. Τούτο, διότι η έννομη προστασία παρέχεται από την ΑΕΠΠ άπαξ και παρέχεται η δυνατότητα δικαστικής προσβολής της ορθότητας των αποφάσεών της, των συναφών προγενέστερων ή μεταγενέστερων πράξεων ή παραλείψεων της αναθέτουσας αρχής νοουμένων ως συμπροσβαλλομένων, ήτοι συμπεριλαμβανομένων και των πράξεων που εκδόθηκαν προς συμμόρφωση στις αποφάσεις αυτές οι οποίες αποτελούν και το νόμιμο έρεισμά τους (πρβλ. ΕΑ ΣτΕ 239/2011, βλ. και Αποφάσεις ΑΕΠΠ Α187/2018, 302/2018, 1234/2019, 1182/2020, 1573/2020, 1172/2021). Σύμφωνα δε με την αρχή της άπαξ ασκήσεως της προδικαστικής προσφυγής (ΕΑ ΣτΕ 237,238/2012, 383/2012, 383/2011, 239,305/2011), η δεύτερη προσφυγή κατά της αυτής πράξης είναι απαράδεκτη, ανεξαρτήτως ακόμη και του αν με αυτή προβάλλονται εκ μέρους του προσφεύγοντος αιτιάσεις που αφορούν ζητήματα διαφορετικά από αυτά που τέθηκαν με την πρώτη προσφυγή (ΕΑ ΣτΕ 236/2010, 375/2005, 1092/2006, 526/2008). Είναι δε απαράδεκτη, τόσο δεύτερη προσφυγή κατά της αυτής πράξης όσο και προσφυγή κατά πράξης, που έχει εκδοθεί επί προηγούμενης προσφυγής του ίδιου προσώπου (πρβλ. ΕΑ ΣτΕ 305,239/2011, 575/2008, 1027/2008, 25/2006, 1054/2005, 334-5, 784/2003, 195/2002, 305/1999), έστω και αν η τελευταία περιέχει νέα αιτιολογικά ερείσματα (πρβλ. ΕΑ ΣτΕ 239/2011). Επομένως, σε καμία περίπτωση δεν επιτρέπεται επανάσκηση ήδη απορριφθείσας προδικαστικής προσφυγής, ασχέτως αν αυτή απερρίφθη για ουσιαστικούς ή τυπικούς λόγους και εν γένει δεν επιτρέπεται άσκηση δεύτερης προσφυγής κατά της ίδιας πράξης, ασχέτως τύχης της πρώτης. Άρα, η προσφυγή ασκείται απαραδέκτως για κάθε ανωτέρω λόγο και άλλωστε, προς τούτο δεν τυγχάνουν εξεταστέες οι όποιες ουσιαστικές αιτιάσεις του προσφεύγοντα ή της αναθέτουσας.

3. Επειδή, συνεπεία των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί η Προδικαστική Προσφυγή.

4. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να καταπέσει το παράβολο κατά το ποσό των 1.075,56 ευρώ και να επιστραφεί κατά το ποσό του 1,44 ευρώ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την Προδικαστική Προσφυγή.

Ορίζει την κατάπτωση του παραβόλου κατά το ποσώ των 1.075,56 ευρώ και την επιστροφή του κατά το ποσό του 1,44 ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και εκδόθηκε στις 31-3-2022.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΔΙΑΘΕΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΤΣΑΠΑΛΙΑΡΗΣ